

ЛЪЖАТА

Учителката на Добрин беше добра, но и много взискателна. Настояваше всички ученици да си учат редовно уроците и да си пишат домашните, които им даваше.

Добрин обичаше своята учителка и се стараше да изпълнява нейните изисквания. Той обичаше много игрите и понякога закъсняваше с подготовката на уроците. А уроците във втори клас не бяха вече така лесни, както в първи. Когато седнеше да чете, вече се свечеряваше. Идваше време за вечеря и той набързо приключваше с домашните. Веднъж толкова се улиса в игрите, че не му остана време да си напише домашното.

На другия ден дежурният докладва, че трима ученика са без домашна работа. Учителката ги изправи пред класа и ги запита защо не са готови за часа. Тримата стояха с наведени глави, срамуваха се. Когато дойде ред на Добрин да отговаря, той реши да излъже, за да не му се карат вкъщи. Наскоро беше получил слаба оценка и тържествено обеща на родителите си, че това е за последен път и вече ще учи старателно.

Без да вдига поглед от земята, той обясни, че баба му се е разболяла и трябвало да ѝ занесе лекарства и да се грижи за нея. А неговите съученици мълчаха виновно. Учителката им написа забележка, а на Добрин нищо не писа. Той седна разтревожен на чина си и до края на деня не можеше да се успокои заради лъжата си. Избегна наказанието, което неговите съученици получиха, но осъзна, че те постъпиха по-добре, като си признаха вината.

Щом се върна вкъщи, майка му както винаги го запита как е минал денят. Добрин каза, че всичко е наред, но избягваше да погледне майка си в очите. Тя забеляза това, както и посърналото му лице. Разбра, че нещо се е случило. Помоли го да седнат и да поговорят за това, което му тежи. Добрин отначало отричаше да има нещо нередно, но съвестта му толкова го терзаше, че накрая се престраши и разказа за своята лъжа. Олекна му. Погледна майка си в очите с надежда, че тя ще му помогне да поправи тази грешка.

И наистина майка му го успокои, като му каза, че всичко може да се поправи. Важно е той да си признае всичко пред учителката и да бъде по-дисциплиниран при подготовка на уроците си.

Добрин много се зарадва, че има изход от положението. Веднага започна да подрежда учебниците за следващия ден и седна да пише домашните си, докато е още време. А когато всичко научи и написа, все още имаше време за игра.

На следващия ден очакваше учителката пред вратата и макар да изпитваше срам и страх, побърза да признае лъжата си. Тя му каза, че лъжата е недостойна постъпка и е нарушаване на една от Божиите заповеди. Все пак остана доволна, че той си е признал. Наложил му наказание, да реши няколко допълнителни задачи. Това обаче не го накара да роптае, както понякога правеше, заради дългите домашни. Напротив, беше щастлив, че всичко се размина така добре и вече нищо не тежеше на душата му. Разбра, че лъжата е тежък грях, и реши повече никога да не лъже. Стараеше се да изпълнява навреме поставените задачи и да спазва обещанията си. Затова и всички му имаха доверие.

В неговото училище не се изучаваше религия, но той се поинтересува и прочете десетте Божии заповеди. Научи, че тези заповеди Бог е дал на хората, за да ги научи как да живеят в мир и разбирателство. Преди да стори каквото и да е, той си припомняше тези заповеди и се стараеше да не ги нарушава.

